

GLOBALI SU AUKŠTUOJU MOKSLU SUSIJUSIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO KONVENCIJA

Paryžius, 2019 m. lapkričio 25 d.

PREAMBULĖ

Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos Generalinė konferencija, 2019 m. lapkričio 12–27 d. Paryžiuje susirinkusi į 40-ąją sesiją,

paskatinta bendrojo siekio stiprinti švietimo, geografinius, humanitarinius, kultūrinius, mokslinius ir socioekonominius valstybių, šios Konvencijos šalių, ryšius, stiprinti regionų dialogą ir informacijos apie jų taikomas kvalifikacijų pripažinimo priemones bei praktikas mainus;

primindama Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos (UNESCO) Konstituciją, kurioje nustatyta, kad „Organizacijos tikslas – prisidėti prie taikos ir saugumo palaikymo stiprinant tautų bendradarbiavimą per švietimą, mokslą ir kultūrą“;

atmindama 1945 m. Jungtinių Tautų Chartijos, 1948 m. Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos, 1951 m. Konvencijos dėl pabėgėlių statuso ir jos 1967 m. Protokolo, 1954 m. Konvencijos dėl asmenų be pilietybės statuso, 1960 m. UNESCO Konvencijos dėl diskriminacijos panaikinimo švietimo srityje ir ypač – jos 4 straipsnio a punkto, 1966 m. Tarptautinio ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių pakto bei 1989 m. UNESCO Profesinio mokymo konvencijos nuostatas;

atmindama 1993 m. UNESCO Rekomendaciją dėl aukštojo mokslo studijų ir kvalifikacijų pripažinimo, 1997 m. UNESCO Rekomendaciją dėl aukštųjų mokyklų dėstytojų statuso, 2007 m. Jungtinių Tautų Deklaraciją dėl čiabuvių tautų teisių ir 2017 m. UNESCO Rekomendaciją dėl mokslo ir mokslininkų;

remdamasi UNESCO regioninių su aukštuoju mokslu susijusių kvalifikacijų pripažinimo konvencijų nuostatomis;

dar kartą patvirtindama valstybių, šios Konvencijos šalių, pareigą skatinti įtraukų ir lygiateisišką kokybišką švietimą visais lygiais ir visiems užtikrinti mokymosi visą gyvenimą galimybes;

suvokdama, kad aukštojo mokslo srityje stiprėja tarptautinis bendradarbiavimas, kad veikia studentų, dirbančiųjų, specialistų, mokslininkų ir mokslo darbuotojų mobilumas, kad keičiasi moksliniai tyrimai ir kad esama įvairiausių mokymo bei mokymosi būdų, metodų, naujovių ir inovacijų;

manydama, kad valstybinių ir privačių institucijų teikiamas aukštasis mokslas yra viešoji gėrybė ir visuotinė pareiga, bei *suprasdama*, kad reikia puoselėti ir apsaugoti akademinės laisvės bei aukštųjų mokyklų autonomijos principus;

įsitikinusi, kad su aukštuoju mokslu susijusių kvalifikacijų tarptautinis pripažinimas sudarys lengvesnes sąlygas mokytis ir gausinti žinias, pasitelkiant besimokančių asmenų ir mokymo programų, dėstytojų, mokslinių tyrimų ir mokslininkų, darbuotojų bei specialistų mobilumą, ir kad stiprins tarptautinį bendradarbiavimą aukštojo mokslo srityje;

gerbdama valstybių, šios Konvencijos šalių, kultūrinę įvairovę, o be kita ko, ir švietimo tradicijų bei aukštojo mokslo vertybių skirtumus;

siekdama atsiliiepti į būtinumą turėti globalią su aukštuoju mokslu susijusių kvalifikacijų pripažinimo konvenciją, kuri papildytų regionines UNESCO su aukštuoju mokslu susijusių kvalifikacijų pripažinimo konvencijas ir sustiprintų jų tarpusavio sąsajas;

įsitikinusi, kad reikia rasti bendrus, praktiškus ir skaidrius sprendimus, skirtus pripažinimo praktikoms patobulinti pasauliniu mastu;

įsitikinusi, kad ši Konvencija skatins tarptautinį mobilumą, komunikaciją ir bendradarbiavimą kuriant teisingas bei skaidrias pripažinimo procedūras ir padės užtikrinti aukštojo mokslo kokybę ir akademinį sąžiningumą pasauliniu lygmeniu,

priima šią Konvenciją 2019 m. lapkričio dvidešimt penktąją dieną.

I SKYRIUS. APIBRĖŽTYS

I straipsnis

Šioje Konvencijoje vartojamos sąvokos turi tokią reikšmę:

Teisė (į aukštąjį mokslą) – bet kurio kvalifikaciją turinčio asmens teisė kreiptis ir būti svarstomam dėl priėmimo į tam tikro lygio studijas.

Priėmimas (į aukštąsias mokyklas ir programas) – veiksmas ar sistema, suteikiantys galimybę reikalavimus atitinkantiems pareiškėjams siekti aukštojo mokslo tam tikroje institucijoje ir (arba) pagal tam tikrą programą.

Pareiškėjas:

a) fizinis asmuo, teikiantis prašymą kompetentingai pripažinimo institucijai įvertinti ir (arba) pripažinti kvalifikaciją, dalines studijas ar ankstesnį mokymąsi; arba

b) juridinis asmuo, fizinio asmens sutikimu veikiantis pastarojo vardu.

Įvertinimas – kai kvalifikacijos vertinimą atliekanti kompetentinga pripažinimo institucija įvertina pareiškėjo kvalifikacijas, dalines studijas ar ankstesnį mokymąsi.

Kompetentinga institucija – fizinis arba juridinis asmuo, turintis įgaliojimus, kompetenciją arba teisinę galią atlikti jam priskirtą funkciją.

Kompetentinga pripažinimo institucija – institucija, vertinanti kvalifikacijas ir (arba) priimanči sprendimus dėl kvalifikacijų pripažinimo pagal valstybės, šios Konvencijos šalies, įstatymus, kitus teisės aktus, politiką arba praktikas.

Administraciniai vienetai – oficialūs valstybės, šios Konvencijos šalies, administraciniai teritoriniai vienetai, pavyzdžiui, provincijos, valstijos, apygardos arba kantonai taip, kaip apibūdinta šios Konvencijos XX straipsnio „Federacinės arba neunitarinės konstitucinės sistemos“ b punkte.

Tarpvalstybinis švietimas – visi švietimo įgyvendinimo būdai, kuriems būdingas žmonių, žinių, programų, švietimo teikėjų ir mokomojo (mokymo) turinio judėjimas tarp valstybių, šios Konvencijos šalių, apimantys užtikrintos kokybės tarptautinio jungtinio laipsnio programas, tarpvalstybinį aukštąjį mokslą, transnacionalinį švietimą, perkeltąjį švietimą ir švietimą be sienų, bet jais neapsiribojantys.

Perkeltasis asmuo – asmuo, priverstas iš savo vietovės ar aplinkos persikelti pats ir perkelti savo profesinę veiklą į kitą vietovę ar aplinką.

Formaliojo švietimo sistema – valstybės, šios Konvencijos šalies, švietimo sistema, apimanti visus oficialiai pripažintus už švietimą atsakingus subjektus bei visų lygių valstybines ir privačias švietimo institucijas, kurias yra pripažinusios ir taip suteikusios įgaliojimus teikti mokymo bei kitas su švietimu susijusias paslaugas valstybės, šios Konvencijos šalies, kompetentingos institucijos.

Formalusis mokymasis – organizuotoje mokymosi aplinkoje vykdoma mokymosi veikla, kurią baigus įgyjama formali kvalifikacija ir kurią vykdo valstybės, šios Konvencijos šalies, kompetentingų institucijų pripažįstama ir taip įgaliota teikti tokias mokymosi paslaugas švietimo institucija.

Aukštasis mokslas – visų rūšių studijų programos ar vidurinę išsilavinimą turintiems asmenims skirti studijų kursų rinkiniai, valstybės, šios Konvencijos šalies, arba jos administracinio vieneto kompetentingų institucijų pripažįstami kaip priklausantys jos (jo) aukštojo mokslo sistemai.

Aukštoji mokykla – institucija, suteikianti aukštąjį išsilavinimą, ir valstybės, šios Konvencijos šalies, ar jos administracinio vieneto kompetentingų institucijų pripažįstama kaip priklausanti jos (jo) aukštojo mokslo sistemai.

Studijų programa – vidurinę išsilavinimą turintiems asmenims skirta studijų programa, valstybės, šios Konvencijos šalies, arba jos administracinio vieneto kompetentingos institucijos pripažįstama kaip priklausanti jų aukštojo mokslo sistemai, kurią baigusiam studentui suteikiama aukštojo mokslo kvalifikacija.

Savaiminis mokymasis – neformaliojo švietimo sistemoje vykstantis mokymasis, kai žinios ir gebėjimai įgyjami užsiimant kasdiene su darbu, šeima, vietos bendruomene ar laisvalaikiu susijusia veikla.

Tarptautinis jungtinis laipsnis – tarpvalstybinio švietimo laipsnio rūšis; pripažįstamas ir (arba) leidžiamas naudoti vienas laipsnis, bendrai suteikiamas baigus dviejų ar kelių aukštųjų mokyklų, kurios priklauso daugiau negu vienai valstybei, integruotą, koordinuojamą ir bendrai siūlomą programą.

Mokymosi rezultatai – žinios ir gebėjimai, kuriuos besimokantis asmuo įgyja užbaigęs mokymosi procesą.

Mokymasis visą gyvenimą – procesas, reiškiantis visą formalųjį, neformalųjį ar savaiminį mokymąsi, kuris vyksta visą gyvenimą ir kuriuo siekiama tobulinti ir ugdyti žmogaus pajėgumus, žinias, gebėjimus, nuostatas ir kompetencijas.

Mobilumas – studijų, mokslinių tyrimų, mokymo ar darbo tikslais vykstantis fizinis arba virtualus asmenų judėjimas už jų šalies ribų.

Neformalusis mokymasis – mokymasis, pasiektas švietimo ar rengimo sistemoje, kurioje daugiausia dėmesio skiriama profesiniam gyvenimui ir kuri nepriklauso formaliojo švietimo sistemai.

Netradiciniai mokymosi būdai – formaliojo, neformaliojo ir savaiminio mokymosi būdai, skirti švietimo programoms ir mokymosi veikloms įgyvendinti, kuriuos taikant tiesioginė pedagogas ir besimokančio asmens sąveika nebūna svarbiausia.

Dalinis pripažinimas – dalinis pripažinimas visos ir baigtinės kvalifikacijos, kurios visiškai pripažinti negalima dėl kompetentingos pripažinimo institucijos nurodytų esminių skirtumų.

Dalinės studijos – bet kuri studijų programos sudedamoji dalis, kuri buvo įvertinta ir, nors pati nebūdama baigta studijų programa, sudaro reikšmingą įgytų žinių, gebėjimų, nuostatų ir kompetencijų dalį.

Ankstesnis mokymasis – patirtis, žinios, gebėjimai, nuostatos ir kompetencijos, asmens įgytos formaliojo, neformaliojo arba savaiminio mokymosi procese ir vertinamos palyginant su tam tikrais mokymosi rezultatais, tikslais arba standartais.

Kvalifikacija:

a) **aukštojo mokslo kvalifikacija** – bet kuris laipsnis, diplomas, pažymėjimas ar liudijimas, išduotas kompetentingos institucijos ir liudijantis sėkmingai baigtą studijų programą arba pripažintą ankstesnį mokymąsi, kai taikoma;

b) **kvalifikacija, suteikianti teisę į aukštąjį mokslą** – bet kuris laipsnis, diplomas, pažymėjimas ar liudijimas, išduotas kompetentingos institucijos ir liudijantis sėkmingai baigtą mokymo programą arba pripažintą ankstesnį mokymąsi, kai taikoma, ir suteikiantis kvalifikacijos turėtojui teisę būti svarstomam dėl priėmimo į studijas.

Reikalavimus atitinkantis pareiškėjas – asmuo, atitinkantis atitinkamus kriterijus ir laikomas turinčiu teisę teikti prašymą priimti į studijas.

Kvalifikacijų sandara – užtikrintos kokybės kvalifikacijų klasifikavimo, paskelbimo ir organizavimo pagal nustatytus kriterijus sistema.

Kokybės užtikrinimas – nuolatinis procesas, kai kompetentinga institucija (institucijos) vertina aukštojo mokslo sistemos, institucijos arba programos kokybę ir taip suinteresuotosioms šalims garantuoja, kad priimtini mokymo standartai yra nuolat išlaikomi ir stiprinami.

Pripažinimas – kompetentingos pripažinimo institucijos atliekamas formalus užsienyje įgytos kvalifikacijos, dalinių studijų arba ankstesnio mokymosi galiojimo ir akademinio lygio patvirtinimas, kuriuo siekiama suteikti pareiškėjui (tuo neapsiribojant):

a) teisę teikti prašymą priimti į studijas; ir (arba)

b) galimybę siekti įsidarbinti.

Regionas – vienas iš regionų, identifikuojamų pagal UNESCO regionų apibrėžtį, taikomą Organizacijos veiklai regionuose, t. y. Afrika, Arabų valstybės, Azija ir Ramiojo vandenyno valstybės, Europa, Lotynų Amerika ir Karibų jūros baseino valstybės.

Regioninės pripažinimo konvencijos – UNESCO Konvencijos dėl su aukštuoju mokslu susijusių kvalifikacijų pripažinimo kiekviename UNESCO regione, įskaitant Konvenciją dėl aukštojo mokslo studijų, diplomų ir laipsnių pripažinimo Arabų ir Europos valstybėse, besiribojančiose su Viduržemio jūra.

Reikalavimai:

a) **bendrieji reikalavimai** – sąlygos, kurias privalu vykdyti siekiant įgyti teisę į aukštąjį mokslą ar tam tikrą jo lygį arba įgyti tam tikro lygio aukštojo mokslo kvalifikaciją;

b) **specialieji reikalavimai** – papildomos sąlygos, kurias privalu vykdyti kartu su bendraisiais reikalavimais, siekiant būti priimtam mokytis pagal tam tikrą studijų programą ar gauti tam tikros studijų srities konkrečią aukštojo mokslo kvalifikaciją.

Esminiai skirtumai – reikšmingi skirtumai tarp užsienio kvalifikacijos ir valstybės, šios Konvencijos šalies, suteikiamos kvalifikacijos, kurie itin tikėtina sutrukdytų pareiškėjui užsiimti pageidaujama veikla, pavyzdžiui (bet neapsiribojant), toliau studijuoti, užsiimti moksline veikla arba įsidarbinti.

II SKYRIUS. KONVENCIJOS TIKSLAI

II straipsnis

Atsižvelgiant į įgyvendintas regioninių pripažinimo konvencijų koordinavimo ir peržiūros srities priemones bei pasiekimus ir siekiant toliau juos stiprinti, šios Konvencijos tikslai yra tokie:

1. skatinti ir stiprinti tarptautinį bendradarbiavimą aukštojo mokslo srityje;
2. remti tarptautiniam bendradarbiavimui aukštojo mokslo srityje skirtas tarpregionines iniciatyvas, politikas ir inovacijas;
3. bendram kvalifikacijos turėtojų, aukštųjų mokyklų, darbdavių ir visų kitų valstybių, šios Konvencijos šalių, suinteresuotųjų subjektų labai sudaryti lengvesnes sąlygas plėtoti globalų mobilumą ir įgyti aukštojo mokslo laipsnį, drauge suprantant ir gerbiant valstybių, šios Konvencijos šalių, aukštojo mokslo sistemų įvairovę;
4. sukurti įtraukimo principu grindžiamą globalią teisingo, skaidraus, nuoseklaus, susieto, atliekamo laiku ir patikimo su aukštuoju mokslu susijusių kvalifikacijų pripažinimo sistemą;
5. gerbti, puoselėti ir apsaugoti aukštųjų mokyklų bei sistemų autonomiją ir įvairovę;
6. padėti stiprinti pasitikėjimą kvalifikacijų kokybe ir patikimumu, be kita ko, skatinant elgtis sąžiningai ir taikyti etiškas praktikas;
7. aukštosiose mokyklose ir sistemose propaguoti kokybės užtikrinimo kultūrą ir stiprinti pajėgumus, būtinus kokybės užtikrinimui, kvalifikacijų sandarų ir kvalifikacijų pripažinimo patikimumui, nuoseklumui ir papildomumui laiduoti tarptautinio mobilumo skatinimo tikslu;
8. skatinti prieinamos, naujausios, patikimos, skaidrios ir aktualios informacijos kūrimą, rinkimą ir bendrą naudojimą bei geriausios patirties sklaidą tarp suinteresuotųjų subjektų, valstybių, šios Konvencijos šalių, ir regionų;
9. pripažįstant kvalifikacijas, skatinti įtraukimo ir teisingumo principais grindžiamą teisę į kokybišką aukštąjį mokslą ir remti galimybes visiems, įskaitant ir pabėgėlius bei perkeltuosius asmenis, mokytis visą gyvenimą;
10. siekiant propaguoti į darnų vystymąsi orientuotą švietimą, visame pasaulyje skatinti optimaliai naudoti žmogiškuosius ir švietimo išteklius ir prisidėti prie struktūrinės, ekonominės, technologinės, kultūrinės, demokratinės ir socialinės visų šalių visuomenės raidos.

III SKYRIUS. PAGRINDINIAI SU AUKŠTUOJU MOKSLU SUSIJUSIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO PRINCIPAI

III straipsnis

Ši Konvencija nustato tokius su aukštuoju mokslu susijusių kvalifikacijų pripažinimo principus:

1. asmenys, siekiantys priėmimo į studijų programą arba įsidarbinti, turi teisę į savo kvalifikacijos įvertinimą;
2. kvalifikacijų pripažinimas, kuris atliekamas pagal kiekvienos valstybės, šios Konvencijos šalies, taisykles ir tvarką, turėtų būti skaidrus, teisingas, atliekamas laiku, nediskriminuojantis ir finansiškai prieinamas;
3. pripažinimo sprendimai grindžiami pasitikėjimu, aiškiais kriterijais ir teisingomis, skaidriomis bei nediskriminuojančiomis procedūromis ir pabrėžia ypatingą teisingumo principu grindžiamos teisės į aukštąjį mokslą, kaip viešąjį gėrį, galintį suteikti įsidarbinimo galimybes, svarbą;

4. pripažinimo sprendimai grindžiami tinkama, patikima, prieinama ir naujausia informacija apie aukštojo mokslo sistemas, institucijas, programas ir kokybės užtikrinimo priemonės, kurią suteikia valstybių, šios Konvencijos šalių, kompetentingos institucijos, oficialūs nacionaliniai informacijos centrai ar panašūs subjektai;

5. pripažinimo sprendimai priimami deramai atsižvelgiant į aukštojo mokslo sistemų įvairovę pasaulyje;

6. kompetentingos pripažinimo institucijos, atliekančios su pripažinimu susijusius vertinimus, vertina sąžiningai, pateikdamos aiškias sprendimų priežastis, ir turi apeliacijų dėl pripažinimo sprendimų tvarką;

7. savo kvalifikacijų pripažinimo siekiantys pareiškėjai sąžiningai pateikia pakankamą ir tikslią jų įgytas kvalifikacijas liudijančią informaciją bei dokumentus ir turi teisę pateikti apeliaciją;

8. ragindamos naudoti šiuolaikines technologijas ir pasitelkti valstybių, šios Konvencijos šalių, bendradarbiavimą kuriant tinklus, valstybės, šios Konvencijos šalys, įsipareigoja imtis priemonių, skirtų visų formų su aukštojo mokslo kvalifikacijomis susijusiam sukčiavimui išnaikinti.

IV SKYRIUS. VALSTYBIŲ, ŠIOS KONVENCIJOS ŠALIŲ, ĮSIPAREIGOJIMAI

Šioje Konvencijoje nustatomi tokie valstybių, šios Konvencijos šalių, įsipareigojimai:

IV straipsnis. Kvalifikacijų, suteikiančių teisę į aukštąjį mokslą, pripažinimas

1. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, studijų jos aukštojo mokslo sistemoje tikslu pripažįsta kitose valstybėse, šios Konvencijos šalyse, suteiktas ir jose keliamus bendruosius reikalavimus teisei į aukštąjį mokslą įgyti atitinkančias kvalifikacijas bei dokumentais įformintą arba patvirtintą ankstesnį mokymąsi, nebent gali būti nustatyti esminiai skirtumai tarp bendrųjų teisei į aukštąjį mokslą keliamų reikalavimų toje valstybėje, šios Konvencijos šalyje, kurioje buvo įgyta kvalifikacija, ir toje valstybėje, šios Konvencijos šalyje, kurioje siekiama, kad kvalifikacija būtų pripažinta. Alternatyvai pakaks, jei valstybė, šios Konvencijos šalis, sudarys galimybę kitoje valstybėje, Konvencijos šalyje, suteiktos kvalifikacijos turėtojui gauti tos kvalifikacijos įvertinimą.

2. Kvalifikacijos, įgytos pripažintais netradiciniais mokymosi būdais, kuriems taikoma lygiavertė kokybės užtikrinimo tvarka, bus vertinamos pagal valstybės, šios Konvencijos šalies, arba jos administracinio vieneto taisykles ir tvarką, taikant tuos pačius kriterijus kaip ir panašioms tradiciniais mokymosi būdais įgytoms kvalifikacijoms taikomi kriterijai.

3. Jei kvalifikacija suteikia teisę studijuoti tik tam tikrose valstybėse, šios Konvencijos šalies, kurioje kvalifikacija buvo įgyta, institucijose ar programose, kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, tokių kvalifikacijų turėtojams suteikia teisę studijuoti panašiose (jei tokių yra) jos aukštojo mokslo sistemai priklausančiose tam tikrose institucijose ar programose, jei negalima įrodyti, kad tarp jų yra esminių skirtumų.

V straipsnis. Aukštojo mokslo kvalifikacijų pripažinimas

1. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, pripažįsta kitoje valstybėje, šios Konvencijos šalyje, įgytą aukštojo mokslo kvalifikaciją, jei negalima įrodyti, kad yra esminių skirtumų tarp kvalifikacijos, kurios pripažinimo siekiama, ir atitinkamos kvalifikacijos valstybėje, šios Konvencijos šalyje, kurioje siekiama, kad kvalifikacija būtų pripažinta. Alternatyvai pakaks, jei valstybė, šios Konvencijos šalis, sudarys galimybę kvalifikacijos turėtojui paprašius gauti kitoje valstybėje, šios Konvencijos šalyje, suteiktos aukštojo mokslo kvalifikacijos įvertinimą.

2. Aukštojo mokslo kvalifikacijos, įgytos pripažintais netradiciniais mokymosi būdais, kuriems taikoma lygiavertė kokybės užtikrinimo tvarka ir kurie priskiriami valstybės, šios Konvencijos šalies, aukštojo mokslo sistemai, bus vertinamos pagal valstybės, šios Konvencijos šalies, arba jos administracinio vieneto, kuriame siekiama, kad kvalifikacija būtų pripažinta, taisykles ir tvarkas, taikant tuos pačius kriterijus kaip ir panašioms tradiciniais mokymosi būdais įgytoms kvalifikacijoms taikomi kriterijai.

3. Aukštojo mokslo kvalifikacijos, įgytos tarpvalstybinio švietimo programose, kuriose suteikiami tarptautiniai jungtiniai laipsniai, arba bet kokioje kitoje bendroje programoje, vykdomoje daugiau negu vienoje šalyje, iš kurių ne mažiau kaip viena yra valstybė, šios Konvencijos šalis, vertinamos pagal valstybės, šios Konvencijos šalies, arba jos administracinio vieneto, kuriame siekiama, kad kvalifikacija būtų pripažinta, taisykles ir tvarką, taikant tuos pačius kriterijus, kaip ir kvalifikacijoms, įgytoms vienoje šalyje vykdomose programose, taikomi kriterijai.

4. Aukštojo mokslo kvalifikacijos, suteiktos kitoje valstybėje, šios Konvencijos šalyje, pripažinimo valstybėje, šios Konvencijos šalyje, rezultatai turi būti bent jau tokie:

a) kvalifikacijos turėtojui suteikiama teisė prašyti būti priimtam į tolesnes studijas tokiomis pat sąlygomis, kokios yra taikomos valstybės, šios Konvencijos šalies, kurioje siekiama, kad kvalifikacija būtų pripažinta, aukštojo mokslo kvalifikacijų turėtojams; ir (arba)

b) kvalifikacijos turėtojui suteikiama teisė naudoti su aukštojo mokslo kvalifikacija siejamą titulą pagal valstybės, šios Konvencijos šalies, arba jos administracinio vieneto, kuriame siekiama, kad kvalifikacija būtų pripažinta, įstatymus ar kitus teisės aktus.

Be to, reikalavimus atitinkantiems pareiškėjams kvalifikacijų įvertinimas ir pripažinimas gali suteikti galimybę įsidarbinti pagal valstybės, šios Konvencijos šalies, arba jos administracinio vieneto, kuriame siekiama, kad kvalifikacija būtų pripažinta, įstatymus ir kitus teisės aktus.

5. Jei kompetentinga pripažinimo institucija gali įrodyti, kad yra esminių skirtumų tarp kvalifikacijos, kurios pripažinimo siekiama, ir atitinkamos kvalifikacijos valstybėje, šios Konvencijos šalyje, kurioje siekiama, kad kvalifikacija būtų pripažinta, kompetentinga pripažinimo institucija siekia nustatyti, ar yra galimas dalinis pripažinimas.

6. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, aukštojo mokslo kvalifikacijų, įgytų po tarpvalstybinio švietimo programų baigimo arba užsienio institucijose, veikiančiose jos jurisdikcijoje, pripažinimui gali taikyti tos valstybės, šios Konvencijos šalies, arba jos administracinio vieneto teisės aktuose ar kitose nuostatose nustatytus specialiuosius reikalavimus, arba konkrečių susitarimų su tokių institucijų kilmės valstybe, šios Konvencijos šalimi, nuostatas.

VI straipsnis. Dalinių studijų ir ankstesnio mokymosi pripažinimas

1. Jei taikoma, studijų programos užbaigimo arba studijų tęsimo tikslais kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, atsižvelgdama į valstybių, šios Konvencijos šalių, teisę į aukštąjį mokslą reglamentuojančius teisės aktus, gali pripažinti kitoje valstybėje, šios Konvencijos šalyje, baigtas ir dokumentais įformintas ar patvirtintas dalines studijas arba dokumentais įformintą ar patvirtintą ankstesnį mokymąsi, jei negalima įrodyti, kad tarp dalinių studijų arba ankstesnio mokymosi ir tos studijų programos dalies, kuri valstybėje, šios Konvencijos šalyje, kurioje siekiama pripažinimo, pakeistų tas dalines studijas arba ankstesnį mokymąsi, yra esminių skirtumų. Alternatyvai pakaks, jei valstybė, šios Konvencijos šalis, sudarys galimybę asmeniui, baigusiam dokumentais įformintas ar patvirtintas dalines studijas arba dokumentais įformintą ar patvirtintą ankstesnį mokymąsi kitoje valstybėje, šios Konvencijos šalyje, paprašius, gauti tų dalinių studijų arba to ankstesnio mokymosi įvertinimą.

2. Užbaigtos ir dokumentais įformintos ar patvirtintos dalinės studijos, vykdomos pripažintais netradiciniais mokymosi būdais, kurioms taikoma lygiavertė kokybės užtikrinimo tvarka ir kurios yra įtrauktos į valstybės, šios Konvencijos šalies, aukštojo mokslo sistemą, yra

vertinamos pagal tos valstybės, šios Konvencijos šalies, arba jos administracinio vieneto taisykles ir tvarką, taikant tokius pat kriterijus, kokie taikomi tradiciniais mokymosi būdais vykdomoms dalinėms studijoms.

3. Užbaigtos ir dokumentais pagrįstos arba patvirtintos dalinės studijos, kurios vykdomos pagal tarpvalstybinio švietimo programą suteikiant tarptautinius jungtinius laipsnius, arba dalinės studijos pagal bet kokią bendrą programą, vykdomą daugiau negu vienoje šalyje, iš kurių bent viena yra valstybė, šios Konvencijos šalis, bus vertinamos pagal valstybės, šios Konvencijos šalies, arba jos administracinio vieneto taisykles ir tvarką, taikant tokius pat kriterijus, kokie taikomi vienoje šalyje užbaigtoms dalinėms studijoms vertinti.

VII straipsnis. Pabėgėlių ir perkeltųjų asmenų dalinių studijų ir turimų kvalifikacijų pripažinimas

Kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, imasi visų būtinų ir įmanomų priemonių savo švietimo sistemos bei konstitucinių, teisėkūros ir reguliavimo nuostatų ribose, leidžiančių teisingai ir veiksmingai įvertinti, ar pabėgėliai ir perkeltieji asmenys atitinka reikalavimus, keliamus teisei į aukštąjį mokslą, į tolesnių studijų programas arba įsidarbinimui, net ir tais atvejais, kai kitoje valstybėje baigtų dalinių studijų, ankstesnio mokymosi arba įgytų kvalifikacijų neįmanoma įrodyti dokumentais.

VIII straipsnis. Informacija apie vertinimą ir pripažinimą

1. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, nustato skaidrias išsamaus jos teritorijoje įgytų kvalifikacijų ir mokymosi rezultatų aprašymo sistemas.

2. Skatindama pasitikėjimą savo aukštojo mokslo sistema, kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, visais įmanomais būdais ir remdamasi savo konstituciniais, teisėkūros bei reguliavimo ypatumais ir struktūra, įdiegia objektyvią bei patikimą savo aukštųjų mokyklų patvirtinimo, pripažinimo ir kokybės užtikrinimo sistemą.

3. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, įsteigia ir prižiūri nacionalinį informacijos centrą ar panašias įstaigas, kurios teikia aktualią, tikslią ir naujausią informaciją apie tos valstybės aukštojo mokslo sistemą.

4. Siekdama užtikrinti galimybes lengviau pasiekti informaciją, kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, skatina naudotis technologijomis.

5. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis:

a) sudaro sąlygas gauti patikimą ir tikslią informaciją apie savo aukštojo mokslo sistemas, kvalifikacijas, kokybės užtikrinimą ir, jei taikoma, kvalifikacijų sandaras;

b) sudaro palankesnes sąlygas gauti ir skleisti tikslią informaciją apie kitų valstybių, šios Konvencijos šalių, aukštojo mokslo sistemas, kvalifikacijas ir teisę į aukštąjį mokslą suteikiančias kvalifikacijas;

c) atitinkamais atvejais teikia konsultacijas bei informaciją pripažinimo klausimais, įskaitant kvalifikacijų vertinimo kriterijus bei procedūras, ir apie medžiagos, susijusios su gerąja pripažinimo patirtimi, kūrimą vadovaujantis valstybės, šios Konvencijos šalies, įstatymais, kitais teisės aktais ir politika; ir

d) užtikrina, kad per priimtąjį laikotarpį būtų pateikta tinkama informacija apie visas jos aukštojo mokslo sistemai priklausančias institucijas ir visas tų institucijų vykdomas programas, kad kitų valstybių, šios Konvencijos šalių, kompetentingos institucijos galėtų įvertinti, ar tų institucijų suteikiamų kvalifikacijų kokybė pateisina kvalifikacijos pripažinimą toje valstybėje, šios Konvencijos šalyje, kurioje siekiama, kad kvalifikacija būtų pripažinta.

IX straipsnis. Paraiškos vertinimas

1. Pareiga pateikti tinkamą informaciją pirmiausia tenka pareiškėjui, kuris ją sąžiningai pateikia.

2. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, užtikrina, kad gavusios prašymą jos švietimo sistemai priklausančios institucijos visais įmanomais būdais kvalifikacijos turėtojui arba valstybės, šios Konvencijos šalies, kurioje siekiama, kad kvalifikacija būtų pripažinta, institucijai ar kompetentingoms pripažinimo institucijoms per priimtina laikotarpį nemokamai pateiktų atitinkamą informaciją.

3. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, užtikrina, kad pripažinimo tikslu vertinanti institucija nurodytą, kodėl paraiška neatitinka reikalavimų arba kokie esminiai skirtumai nustatyti.

X straipsnis. Informacija apie kompetingas pripažinimo institucijas

1. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, pateikia šios Konvencijos depozitarui oficialų pranešimą apie kompetingas institucijas, priimančias sprendimus pripažinimo klausimais jos jurisdikcijoje.

2. Jei valstybėje, šios Konvencijos šalyje, yra centrinės kompetingos pripažinimo institucijos, jos nedelsiant susaistomos šios Konvencijos nuostatomis ir imasi būtinų priemonių jos nuostatų įgyvendinimui tos valstybės, šios Konvencijos šalies, jurisdikcijoje užtikrinti.

3. Jei pripažinimo klausimais sprendimų priėmimo kompetencija tenka administraciniams vienetams, valstybė, šios Konvencijos šalis, pateikia depozitarui trumpą pareiškimą apie Konvencijos pasirašymo arba ratifikavimo, pripažinimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumento deponavimo momentu buvusią savo konstitucinę būklę ar struktūrą ir visus vėlesnius jos pakeitimus. Tokiais atvejais paskirtosios administracinių vienetų kompetingos pripažinimo institucijos, kuo labiau atsižvelgdamos į valstybės, šios Konvencijos šalies, konstitucinę būklę ir struktūrą, imsis būtinų priemonių užtikrinti, kad šios Konvencijos nuostatos būtų įgyvendintos valstybės, šios Konvencijos šalies, jurisdikcijoje.

4. Jei pripažinimo klausimais sprendimų priėmimo kompetencija tenka atskiroms aukštosioms mokykloms ar kitoms įstaigoms, atsižvelgdama į savo konstitucinę būklę arba struktūrą, kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, arba jos administracinis vienetas perduoda šios Konvencijos tekstą minėtoms institucijoms arba įstaigoms ir imasi visų būtinų priemonių, kuriomis būtų skatinamas palankus jos nuostatų vertinimas bei taikymas.

5. Šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalių nuostatos *mutatis mutandis* taikomos valstybių, šios Konvencijos šalių, įsipareigojimams pagal šią Konvenciją.

XI straipsnis. Papildomi priėmimo į studijų programas reikalavimai

1. Tais atvejais, kai norintiesiems studijuoti tam tikrose studijų programose, be bendrųjų priėmimo reikalavimų, taikomi ir specialieji reikalavimai, atitinkamos valstybės, šios Konvencijos šalies, kompetingos institucijos tuos pačius specialiuosius reikalavimus gali taikyti ir kvalifikacijų, įgytų kitose valstybėse, šios Konvencijos šalyse, turėtojams, arba įvertinti, ar pareiškėjai, turintys kitose valstybėse, šios Konvencijos šalyse, įgytas kvalifikacijas, atitinka lygiaverčius reikalavimus.

2. Tais atvejais, kai vienoje valstybėje, šios Konvencijos šalyje, įgytos kvalifikacijos teisę į aukštąjį mokslą suteikia tik kartu su papildomais kvalifikaciniais egzaminais kaip būtina sąlyga įgyti teisę į aukštąjį mokslą, kitos valstybės, šios Konvencijos šalys, gali teisei į aukštąjį mokslą taikyti tokius reikalavimus arba pasiūlyti alternatyvą, kaip tokius papildomus reikalavimus įvykdyti jų švietimo sistemose.

3. Nepažeidžiant IV straipsnio nuostatų, priėmimas į tam tikrą aukštąją mokyklą arba studijuoti pagal tam tikrą tokios institucijos studijų programą gali būti ribojamas, arba priimant daroma atranka pagal teisingas ir skaidrias taisykles.

4. Tais atvejais, kai taikoma šio straipsnio 3 dalis, nustatomos tokios priėmimo procedūros, kurios užtikrintų, kad užsienyje įgytos kvalifikacijos būtų vertinamos laikantis III straipsnyje nurodytų skaidrumo, teisingumo ir nediskriminavimo principų.

5. Nepažeidžiant IV straipsnio nuostatų, į tam tikrą aukštąją mokyklą priimamam kvalifikacijos turėtojui gali būti taikoma sąlyga pakankamai mokėti kalbą ar kalbas, kuriomis dėstoma toje institucijoje, arba kitas nustatytas kalbas.

6. Priėmimo į studijų programas tikslu kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, jos jurisdikcijoje veikiančių užsienio švietimo institucijų suteiktų kvalifikacijų pripažinimą gali sąlygoti specialiais tos valstybės, šios Konvencijos šalies, arba jos administracinio vieneto įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytais reikalavimais arba specialiais susitarimais, sudarytais su tokių institucijų kilmės valstybe, šios Konvencijos šalimi.

V SKYRIUS. ĮGYVENDINIMO ORGANAI IR BENDRADARBIAVIMAS

XII straipsnis. Įgyvendinimo organai

Valstybės, šios Konvencijos šalys, susitaria, kad šią Konvenciją įgyvendins padedamos arba bendradarbiaudamos su:

1. nacionaliniais įgyvendinimo organais;
2. nacionalinių įgyvendinimo organų tinklais;
3. nacionalinėmis, regioninėmis ir pasaulinėmis akreditavimo, kokybės užtikrinimo, kvalifikacijų sandarų ir kvalifikacijų pripažinimo organizacijomis;
4. valstybių, šios Konvencijos šalių, Tarpvyriausybine konferencija;
5. regioninių pripažinimo konvencijų komitetams.

XIII straipsnis. Nacionaliniai įgyvendinimo organai

1. Siekdamas sudaryti lengvesnes su aukštesniu mokslu susijusių kvalifikacijų pripažinimo sąlygas, valstybės, šios Konvencijos šalys, išipareigoja šią Konvenciją įgyvendinti padedant atitinkamoms organizacijoms, įskaitant nacionalinius informacijos centrus ar panašias įstaigas.

2. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos šalis, praneša valstybių, šios Konvencijos šalių, Tarpvyriausybės konferencijos sekretoriui apie savo nacionalinius įgyvendinimo organus ir bet kokius jų pasikeitimus.

3. Nacionaliniai įgyvendinimo organai turėtų suformuoti bendradarbiavimo tinklus ir aktyviai dalyvauti jų veikloje.

XIV straipsnis. Nacionalinių įgyvendinimo organų bendradarbiavimo tinklai

1. Globojamos valstybių, šios Konvencijos šalių, Tarpvalstybinės konferencijos valstybės, šios Konvencijos šalys, suformuoja nacionalinių įgyvendinimo organų bendradarbiavimo tinklus, kurie remia šios Konvencijos įgyvendinimą padeda ją įgyvendinti praktiškai.

2. Valstybėms, šios Konvencijos šalims, paprašius, bendradarbiavimo tinklai organizuoja informacijos mainus, padeda stiprinti gebėjimus ir teikia techninę pagalbą.

3. Bendradarbiavimo tinklai siekia stiprinti regionų bendradarbiavimą šioje Konvencijoje išdėstytais klausimais ir palaiko ryšius su valstybių, šios Konvencijos šalių, Tarpvyriausybine konferencija.

4. Valstybės, šios Konvencijos šalys, gali dalyvauti pagal regionines pripažinimo konvencijas įsteigtuose regioniniuose bendradarbiavimo tinkluose arba kurti naujus bendradarbiavimo tinklus. Dalyvavimą veikiančiuose regioniniuose bendradarbiavimo tinkluose reglamentuoja atitinkamų regioninių pripažinimo konvencijų komitetų susitarimas.

XV straipsnis. Valstybių, šios Konvencijos šalių, Tarpvyriausybinių konferencija

1. Įsteigiama valstybių, šios Konvencijos šalių, Tarpvyriausybinių konferencija (toliau – Konferencija).

2. Konferencija suformuojama iš visų valstybių, šios Konvencijos šalių, atstovų.

3. Valstybės, kurios nėra šios Konvencijos šalys, ir regioninių pripažinimo konvencijų komitetų vadovai kviečiami dalyvauti Konferencijos sesijose kaip stebėtojai.

4. Dalyvauti Konferencijos sesijose stebėtojų teisėmis gali būti kviečiami ir susijusių tarptautinių bei regioninių organizacijų atstovai, vyriausybinių ir nevyriausybinių organizacijų, aktyviai veikiančių su aukštuoju mokslu susijusių kvalifikacijų pripažinimo srityje, atstovai.

5. Į eilines sesijas Konferencija renkasi ne rečiau kaip kas dvejus metus. Ji gali rinktis į neeilines sesijas, jei taip nusprendžia pati arba to pareikalauja ne mažiau kaip trečdalis valstybių, šios Konvencijos šalių. Konferencija parengia savo veiklos tarp dviejų sesijų programą. Savo veiklos ataskaitą Konferencija pateikia kiekvienai eilinei UNESCO Generalinės konferencijos sesijai.

6. Įsigaliojus šiai Konvencijai, per dvejus metus sukviečiama pirmoji Konferencijos sesija, kuri priima Konferencijos darbo tvarkos taisykles.

7. Konferencija skatina taikyti ir įgyvendinti šią Konvenciją, tuo tikslu priimdama pasaulines arba tarpregioninio lygmens rekomendacijas, deklaracijas, gerosios patirties modelius ar bet kokius papildomus dokumentus.

8. Pasitarusi su regioninių pripažinimo konvencijų komitetais, Konferencija gali priimti valstybių, šios Konvencijos šalių, veiklos gaires.

9. Konferencija padeda užtikrinti veiklos, susijusios su UNESCO valdymo organų atliekama šios Konvencijos įgyvendinimo stebėseną ir ataskaitų jiems teikimu, vykdymo kontrolę.

10. Globojama UNESCO Konferencija bendradarbiauja su regioninių pripažinimo konvencijų komitetais.

11. Konferencija užtikrina, kad vyktų būtini informacijos mainai tarp Konferencijos ir regioninių pripažinimo konvencijų komitetų.

12. Konferencija nagrinėja šios Konvencijos pakeitimų, kuriuos pasiūlyta priimti XXIII straipsnyje nustatyta tvarka, projektus. Priimti pakeitimai neturi sumenkinti šioje Konvencijoje deklaruojamų skaidraus, sąžiningo, atliekamo laiku ir nediskriminuojančio pripažinimo principų.

13. Sekretoriatą Konferencijai parūpina UNESCO Generalinis direktorius. Sekretoriatas rengia Konferencijos dokumentus, jos sesijų darbotvarkės projektus ir užtikrina jos sprendimų įgyvendinimą.

VI SKYRIUS. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

XVI. Ratifikavimas, priėmimas arba patvirtinimas

1. Šią Konvenciją turi ratifikuoti, priimti arba patvirtinti UNESCO valstybės narės ir Šventasis Sostas laikydamiesi savo konstitucinių ir teisėkūros procedūrų.

2. Ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentai deponuojami UNESCO Generaliniam direktoriui.

XVII. Prisijungimas

1. Prie šios Konvencijos gali prisijungti visos valstybės, Jungtinių Tautų narės, kurios nėra UNESCO narės ir kurias prie jos prisijungti pakviečia UNESCO Generalinė konferencija.

2. Prie šios Konvencijos gali prisijungti ir teritorijos, kurios turi Jungtinių Tautų pripažintą visišką vidaus savivaldą, bet neturi visiškos nepriklausomybės pagal Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 1514 (XV), ir kurios gali pačios spręsti šios Konvencijos reglamentuojamus klausimus ir sudaryti sutartis dėl minėtų klausimų.

3. Prisijungimo dokumentas deponuojamas UNESCO Generaliniam direktoriui.

XVIII straipsnis. Įsigaliojimas

1. Ši Konvencija įsigalioja praėjus trims mėnesiams nuo dvidešimto ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumento deponavimo dienos, bet tik toms valstybėms, šios Konvencijos šalims, kurios savo atitinkamus ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentus deponuoja tą dieną arba iki tos dienos.

2. Bet kuriai kitai valstybei, šios Konvencijos šaliai, ši Konvencija įsigalioja praėjus trims mėnesiams nuo jos ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumento deponavimo dienos.

XIX straipsnis. Valstybių, šios Konvencijos šalių, ir regioninių pripažinimo konvencijų bei kitų sutarčių šalių santykiai

1. Regioninės pripažinimo konvencijos ratifikavimas, priėmimas, patvirtinimas ar prisijungimas prie jos nėra būtina šios Konvencijos ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo prie jos sąlyga.

2. Valstybės, šios Konvencijos šalys:

a) skatina Konvencijos ir kitų sutarčių, kurių šalimis jos yra, o ypač – regioninių pripažinimo konvencijų sąveiką; ir

b) aiškindamos ir taikydamos regionines pripažinimo konvencijas, kurių šalimis jos yra, arba prisiimdamos kitus tarptautinius įsipareigojimus, atsižvelgia į susijusias šios Konvencijos nuostatas.

3. Nė viena šios Konvencijos nuostata negali būti aiškinama kaip pakeičianti valstybių, šios Konvencijos šalių, teises ir prievoles pagal regionines pripažinimo konvencijas ir bet kurias kitas sutartis, kurių šalimis jos yra.

4. Siekiant užtikrinti sklandžią šios Konvencijos, regioninių pripažinimo konvencijų, bet kurių kitų susijusių dvišalių ar daugiašalių susitarimų ir esamų ar būsimų sutarčių arba konvencijų, kurių šalimi gali būti arba tapti valstybė, šios Konvencijos šalis, sąveiką, nė viena šios Konvencijos nuostata nesumenkina jokių palankesnių su pripažinimu susijusių nuostatų, ypač dėl nacionalinių informacijos centrų, bendradarbiavimo tinklų ir esminių skirtumų, reikšmės.

XX straipsnis. Federacinės arba neunitarinės konstitucinės sistemos

Pripažįstant, kad nesvarbu, kokios valstybių, šios Konvencijos šalių, konstitucinės sistemos, tarptautiniai susitarimai toms valstybėms yra privalomi vienodai, valstybėms, šios Konvencijos šalims, turinčioms federacinę arba neunitarinę konstitucinę sistemą, taikomos šios nuostatos:

a) dėl šios Konvencijos nuostatų, kurių įgyvendinimas priklauso federalinės arba centrinės įstatymų leidžiamosios valdžios teisei jurisdikcijai, federalinės arba centrinės vyriausybės įsipareigojimai yra tokie pat kaip ir tų valstybių, šios Konvencijos šalių, kurios nėra federacinės valstybės;

b) dėl šios Konvencijos nuostatų, kurių įgyvendinimas priklauso valstybės, šios Konvencijos šalies, atskirų administracinių vienetų, kaip antai provincijų, valstijų, apygardų ar kantonų, kurių federacijos konstitucinė sistema neįpareigoja imtis įstatymų leidybos priemonių, jurisdikcijai, prireikus federalinė vyriausybė informuoja valstybės, šios Konvencijos šalies,

administracinių vienetų kompetentingas institucijas apie minėtas nuostatas ir joms rekomenduoja jas priimti.

XXI straipsnis. Denonsavimas

1. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, gali bet kada denonsuoti šią Konvenciją.
2. Apie denonsavimą pranešama rašytiniu dokumentu, deponuojamu UNESCO Generaliniam direktoriui.
3. Denonsavimas įsigalioja praėjus dvylikai mėnesių nuo denonsavimo dokumento gavimo. Jis neturi jokio poveikio išipareigojimams pagal šią Konvenciją, kuriuos denonsuojanti valstybė, šios Konvencijos šalis, buvo prisiėmusi iki denonsavimo dienos.
4. Šios Konvencijos denonsavimas neturi jokio poveikio:
 - a) ankstesniems sprendimams dėl pripažinimo, kurie buvo priimti pagal šios Konvencijos nuostatas;
 - b) tebevykstantiems vertinimams, kurie pripažinimo tikslu atliekami pagal šią Konvenciją.

XXII straipsnis. Depozitaro funkcijos

UNESCO Generalinis direktorius, kaip šios Konvencijos depozitaras, Organizacijos valstybėms narėms, XVII straipsnyje nurodytoms valstybėms, kurios nėra Organizacijos narės, taip pat Jungtinėms Tautoms praneša apie:

- a) visų XVI ir XVII straipsniuose nurodytų ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentų deponavimą;
- b) XXI straipsnyje numatytus denonsavimus;
- c) vadovaujantis XXIII straipsniu priimtus Konvencijos pakeitimus ir jų pakeitimų įsigaliojimo pagal XXIII straipsnyje siūlomą tvarką datą.

XXIII straipsnis. Pakeitimai

1. Valstybė, šios Konvencijos šalis, UNESCO Generaliniam direktoriui adresuotu rašytiniu pranešimu gali siūlyti šios Konvencijos pakeitimus. Generalinis direktorius tokį pranešimą išplatina visoms valstybėms, šios Konvencijos šalims. Jei per šešis mėnesius nuo pranešimo išplatavimo dienos ne mažiau kaip pusė valstybių, šios Konvencijos šalių, duoda palankų atsakymą, Generalinis direktorius tokį pasiūlymą pateikia kitai valstybių, šios Konvencijos šalių, Tarpyvyriausybinių konferencijos sesijai svarstyti ir galbūt priimti.
2. Pakeitimai priimami dviejų trečdalių dalyvaujančių ir balsuojančių valstybių, šios Konvencijos šalių, balsų dauguma.
3. Priimti šios Konvencijos pakeitimai teikiami valstybėms, šios Konvencijos šalims, ratifikuoti, priimti, patvirtinti arba prie jų prisijungti.
4. Šios Konvencijos pakeitimai valstybėms, šios Konvencijos šalims, kurios juos ratifikuoja, priima, patvirtina arba prie jų prisijungia, įsigalioja praėjus trimis mėnesiams nuo tos dienos, kurią šio straipsnio 3 dalyje nurodytus dokumentus deponuoja du trečdaliai valstybių, šios Konvencijos šalių. Vėliau kiekvienai valstybei, šios Konvencijos šaliai, kuri ratifikuoja, priima, patvirtina pakeitimą arba prie jo prisijungia, tas pakeitimas įsigalioja praėjus trimis mėnesiams nuo tos dienos, kurią ta valstybė, šios Konvencijos šalis, deponuoja savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentą.
5. Valstybė, kuri šios Konvencijos šalimi tampa pakeitimams pagal šio straipsnio 4 dalį jau įsigaliojus, jeigu aiškiai nepareiškia kitaip, yra laikoma:
 - a) valstybe, šios Konvencijos su pakeitimais šalimi; ir

b) bet kurios pakeitimų nesaistomos valstybės, šios Konvencijos šalies, atžvilgiu – valstybe, nepakeistos Konvencijos šalimi.

XXIV straipsnis. Registravimas Jungtinėse Tautose

Pagal Jungtinių Tautų Chartijos 102 straipsnį ši Konvencija UNESCO Generalinio direktoriaus prašymu registruojama Jungtinių Tautų sekretoriате.

XXV straipsnis. Teisinę galią turintys tekstai

Ši Konvencija sudaryta anglų, arabų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbomis. Visi šeši tekstai turi vienodą teisinę galią.